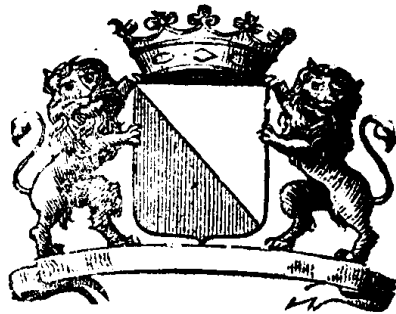


UTRECHTSCH E PROVINCIALE EN STADS-COURANT



Algemeen Advertentie-Blad.

Bij deze COURANT behoort een BIJVOEGSEL.

BEKENDMAKING.

De Burgemeester der stad Utrecht brengt ter kennis der Ingezetenen, dat het door den Heer Commissaris des Konings in de provincie Utrecht executeur verklaarde Kabinet van het patentregt der tweede afdeling dezer gemeente over het tweede kwartaal, dienst 1858/59, aan den heer Ontvanger der Directe Belastingen, Tweede Afdeling, Kantoor houdende aan het St. Pieterskerkhof, is ter hand gesteld, aan wien ieder verplicht is zijnen aanslag, op den bij de wet bepaalden voet, te voldoen. Gedaan en op de gewone plaatsen aangeplakt te Utrecht den 4. Dec. 1858.

De Burgemeester voornoemd.
W. M. J. VAN DIELEN, Weth.

UTRECHT 8 December.

Even als lord Elgin voor Engeland, is het ook baron Gros voor Frankrijk gelukt een handelsverdrag met Japan te sluiten, dat geheel op denzelfden leest geschoeid is als het Britsche: het wordt voor den Franschen handel zeer gunstig genoemd. Het is evenwel te vreezen, dat men van alle kanten te hooge verwachtingen van dien handel zal koesteren. Eerst langzamerhand kunnen de Japanezzen, die zoo langen tijd geheel geïsoleerd hebben geleefd, er toe komen nieuwe behoeften te gevoelen, behoeften, waarin dan door den groot-handel wel zal worden voorzien. Die behoeften worden echter niet geboren door het sluiten van schoonluidende verdragen, en men moge dus zoo dadelijk niet te zeer gunstige gevolgen van die verdragen verbeiden. Doordien echter Japan thans voor den wereldhandel geopend wordt, zal de bevolking van zelve door de voortdurende aankomst met Europeanen of N. Amerikanen behoeften gevoelen, en biedt het uitgebreide en heerlijke Japanse gebied dus in de toekomst voor den handel zeker een gewenscht nieuw débouché aan.

De Italiaansche aangelegenheden hebben in den laatste tijd veel de aandacht getrokken. De Oostenrijksche pers heeft beweerd, dat, wat men van de ontevredenheid in Italië zeide, meerendeels het gevolg was van intriges van het kabinet van Turijn, dat zich alleen staande zou kunnen houden, door driften in Italië blijven opwekken, die er de rust uit de gemoeieren bannen. Onder het Oostenrijksche juk, en onder het ongelukkig bestuur van de hoven van Rome en Napels zullen de Italianen zich echter wel nimmer gelaten kunnen schikken. In den tegenwoordigen stand der zaak intusschen zal de reis van graaf de Persigny naar Italië veel opzien baren. Wel heeft die reis sinds geruimen tijd in 's graven plan gelegen, wel zal men spoedig vernemen, dat hem geen bepaalde last is opgedragen, maar zijne hooge stelling aan het Fransche hof geeft toch de zekerheid, dat hij niet naar Italië kan gaan, zonder zich ook met politieke aangelegenheden bezig te houden, en zal hij er minstens hier en daar goeden raad geven, die uit zijnen mond en bij den invloed, dien hij ook buiten betrekking aan het hof der Tuileriën blijft houden, steeds een zekeren officiële tint zal hebben.

Wordt de Indiesche proklamatie van koningin Victoria door de Eng. pers vrij gunstig beoordeeld, naar men onder Londen zien zal, eene korrespondentie uit Indië door de Nord medegedeeld, doet vermoeden, dat men in Indië niet zoo voldaan is over de proklamatie. Later zal het intusschen eerst blijken kunnen, wat de werking van de proklamatie zal zijn. Het kabinet van Hannover heeft weder een nederlaag geleden, naar men hier achter zien zal. Het Spaansche ministerie is in den Senaat niet gelukkiger geweest. Het is echter niet waarschijnlijk, dat een van beide ernstige gevolgen zal hebben.

Met eenige belangstelling zal men zien, dat het hof van Napels een eenigzins welwillenden maatregel genomen, door het staken van den verkoop van de goederen, der in 1848 veroordeelden, welke tot dus verre onder beslag lagen, en welken verkoop de wet voorschreef.

In Brussel zal men weder over 8 dagen een lid voor de Tweede Kamer moeten kiezen. Als altijd zal dit de gemoeieren zeer opwekken.

Onder Londen zal men ontwaren, dat er weder vrees is voor vijandelikheden op St. Domingo; wellicht kunnen de Europ. mogendheden den strijd lust van Soultz nog bekoelen.

Gister heeft onze Tweede Kamer de begrooting voor binnenl. zaken met eenparigheid van stemmen

aangenomen. Omtrent de discussiën verwijzen wij naar het verslag hier achter. Alleen releverer wij nog, dat op voorstel van den heer v. d. Linden besloten is f 1200.— meer uit te trekken tot het benoemen van twee gewone hoogleraren in de regtsgeleerdheid te Leyden, in plaats van prof. van Assen.

— Z. M. heeft benoemd tot ridders der orde van den Nederl. Leeuw, de heeren: H. T. Krabbe, hoofdkommissie bij het depart. van kol. en T. J. Willer, laatstelijk resident van Riouw.

Voorts is aan S. Dekker, als burg. der gemeente Koog aan de Zaan, op verzoek, eervol ontslag verleend, en aan mr. W. P. Smits, als plaatsvervang. kantonr. te Dordrecht.

— Z. M. de Koning en de prins van Oranje zijn gister weder over Rotterdam en Arnhem naar 't Loo vertrokken.

— De gewone audientie van den Minister van Marine zal op vrijdag 10 Dec. geen plaats hebben.

§— Aan het nader onderzoek in de afdelingen der Tweede Kamer van Hoofdstuk X (Oorlog), zooals het thans is gewijzigd, hebben 43 leden deel genomen. Onderscheidene leden hebben verklaard volstrekt niet te deelen in het verlangen naar eene wet op de reorganisatie, en hebben hunne verwondering te kennen gegeven, dat de minister eene dergelijke gevolgtrekking uit het voorl. verslag heeft gemaakt. Anderen achten echter die gevolgtrekking volkomen juist. In allen gevalle zal, naar het gevoelen van de meerderheid der leden, die aan het sekte-onderzoek hebben deelgenomen, de toegezegde wet vooral de grondslagen in zich moeten bevatten van een aannemelijk eindcijfer der begroting. Men achtte het verder niet ongepast den minister met alle bescheidenheid te wijzen op de vele bezwaren, die tegen zijne plannen van legerorganisatie tot dusver zijn geopperd. — Wat het gewijzigd wetsontwerp nu zelf betreft, de meerderheid der tegenwoordig zijnde leden in de afdelingen was niet genegen, zoo onvoorwaardelijk daaraan hare goedkeuring te verleenen, daar het eindcijfer nog steeds hooger blijft dan volgens het gevoelen der leden, in verband met onze financiële krachten, op den duur voor oorlogs uitgaven mag worden toegestaan. Hoezeer het thans ingediend ontwerp in zekere mate als eene kredietwet mag worden beschouwd, zoo was toch de meerderheid der leden van gevoelen, dat het ontwerp dit tijdelijk karakter niet genoegzaam draagt. De wijze hoe in dit gebrek te voorzien, gaf aanleiding tot breedvoerige discussiën. Eindelijk betuigde men met leedwezen te hebben gezien, dat geheimhouding omtrent het komitee-generaal is opgelegd, wijl daarvoor geene voldoende gronden zijn gevonden en die geheimhouding alleziens belemmerend voor de discussiën te achten is.

*— Uit Breda schrijft men: Tengevolge van het verleen van non-aktiviteit aan den kapitein A. E. André de la Porte, van het korps ingenieurs, mineurs en sapeurs, werkzaam bij de Kon. Milit. Akademie aldaar, is deze vervangen door den kapitein G. G. van der Hoeven, mede van gemeld korps, die reeds de funktien van eerstgemelden heeft aanvaard.

— De minister van oorlog heeft aan direktoren van het paleis van volkslijt te Amsterdam vergunning verleend, eenige wijzigingen te maken door het afbreken enz. aan de kavallerie-kazerne, gelegen op de Schans bij de Utrechtsche poort.

— In de zitting van den Haagschen gemeenteraad van gister is in zake de daarstelling eener zeehaven te Scheveningen het voorstel van Burg. en Weth., om de memorie van de ingenieurs, over deze aangelegenheid, in handen te stellen eener kommissie van zeevaarders, in omvraag gebracht, met algemeene stemmen aangenomen. De keuze van die kommissie blijft aan Burg. en Weths. overgelaten, maar het ligt, volgens de door den Voorzitter gegevene inlichtingen, in hunne bedoeling, die kommissie zamen te stellen uit een reeder of stuurman van Scheveningen, twee bekwame zee-officieren, door den min. van Marine aan te wijzen, en twee agenten, respek-

tivelijk uit een der handelshuizen van Amsterdam en Rotterdam te benoemen.

*— Op gisteren is alhier door A. van Beek van het Rijk aangenomen het verbeteren van aardewerk op de Houtensche vlakte voor f 16800.

— De Engelsche schooner Lavinia, gezagvoerder Th. Graham, komende met eene lading zwavel van Terra Nova, bestemd naar Antwerpen, welke men, ten gevolge van brand in de lading ontstaan, beneden Rammekens onder water heeft laten loopen, is Zondag namiddag, zwaar lek, door de stoomboot Otto in de haven van Vlissingen gesleept en wordt thans gelost.

— Het prov. gerechtshof van N.-Holland heeft gister den zeesjouw v. d. Wiele, van den Helder, beschuldigd van moedwilligen doodslag, gepleegd jegens een makker, die met hem wedijverde, in het buiten de haven brengen van een Noordsch schip, veroordeeld tot één jaar korrektionele gevangenisstraf, in eenzame opsluiting.

— Omtrent 't gebeurde met den predikant te Ermelo, vroeger sergeant majoor, die geschorst is door zijne sonderbare handelingen, bevat de Arn. Ct. een uitvoerig verhaal, waaruit schijnt te blijken, dat de leeraar door dweperij opposant is geworden. Beschuldigingen wilde hij volhouden, door aan te raden God te bidden en dan op de ingeving af te gaan. Daar hij eigenmagtig tegen leden der gemeente handelde, werd hij gewaarschuwd en daarna voor een half jaar geschorst, waartegen hij in hooger beroep wilde komen, niet bij de Synode, maar bij God. Om hem daarna te beletten de predikstoel te betreden heeft men te Ermelo geene troepen maar alleen een 8tal man der rijksveldwachters er op Zondag verzameld; alles is toen in orde afgelopen.

— De Delftsche Courant bevat het volgende: Toen wij mededeelden, dat mevr. de wed. W. Storm in het vaderland was teruggekomen, verkeerden wij in eene dwaling. Later bleek, dat mevr. S. niet is teruggekeerd, en uit een schrijven van haar, dezer dage bij hare familiebetrekkingen ontvangen, blijkt, dat zij gedurende dezen winter nog te Nieuw-York zal verblijven.

— De Amst. Ct. meldt, dat de kleinzoon van den moedigen zeeman Frans Naerebout, door den dichter Nierstrasz zoo uitnemend bezongen, in dit najaar in dezelfde golven is omgekomen, waar zijn grootvader en ook hij zoo menigmaal door God geleid, de redder was van ongelukkige schipbreukelingen. Hij is met een Fransch schip vergaan en zijn lijk is dezer dage te Wijk aan Zee aangespoeld en begraven. De weduwe bekomt met hare 6 kinderen f 3.— 's weeks pensioen. Beweldadigden worden opgeroepen, om hier te gemoet te komen, waar het de afstammeligen geldt van een man wiens naam een geheel volk vereert, en wien de nationale erkentelijkheid als een gloriekrans omstraalt."

— Men maakt opmerkzaam op den invloed van de kleuren van het gaslicht. Daar die meerendeels, even als van olie, geel-groen- of roodachtig zijn, in plaats van zuiver wit, maakt dit de kleuren der kleederen en ook de gezigten onjuist. Wat geel- of groenachtig is, wordt meer wit; heldere kleuren worden donker, sterke kleuren zacht; het wit verliest zijne helderheid. Een eenvoudig middel om het gekleurde licht te ontkleuren dat is, tot wit licht te maken, bestaat in het gebruik van geschikte glazen en ballons, waarin men de vlammen besluit. Daar in meest alle vlammen van olie en gas het geel of roodachtig geel de hoofdkleur is, is het voldoende cilinders of ballons van blaauwachtig of zwak violet gekleurd glas te bezigen, dezen zullen nagenoeg zuiver wit licht doorlaten.

In Engeland, waar men zich vaak met slecht gaslicht moet vergenoegen, maakt men reeds gebruik van blaauwachtig gekleurde glazen.

WATERHOOGTE.

Arnhem, 7 Dec., 1.17 El; + AP. 8.12. Gev. 8 d. De Rijnhoogte te Keulen den 7. Dec. 6 voet 7 duim; 6 voet 7 duim Rijnlandsch.

Zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

In de bijeenkomst van de Tweede Kamer van gister is men teruggekomen op de beraadslaging over de inrigting en de waarde van de Delftsche akademie. Men had doen opmerken, dat zoovele jongelingen uit de koloniën, van Europeesche ouderen, welke de genoemde akademie hadden bezocht, ten aanzien van het genoten onderwijs niet waren geslaagd. De heer *Wintgens* heeft gemeend, deswegens te moeten in het midden brengen, dat deze minder gewenschte uitkomst in den regel moest worden toegeschreven aan het gebrekkige lagere onderwijs, 't welk die jonge lieden in Indië hadden genoten, en daarbij den wensch te kennen gegeven, dat daarin zooveel mogelijk mogt worden voorzien.

Op het zeggen van den heer *v. Hoëvell*, dat hij op eene spoedige verbetering der bestaande gebreken meende te mogen rekenen, vermits men thans onder het beheer verkeerde van een gematigd-liberaal ministerie, had de minister van koloniën eergister geantwoord, dat, wat zijne matiging betrof, hij steeds aan de verwachting van den Spr. hoopte te beantwoorden, maar dat, als de hervorming van de liberaliteit moest afhangen, de Spr. volstrekt niet zoolang daar op had behoeven te wachten, vermits zijne wenschen dan reeds voor zeven à acht jaren hadden kunnen zijn bevredigd.

De heer *v. Hoëvell* heeft zich verplicht geacht, daarop terug te komen. Hij heeft erkend, dat men voor acht jaren een liberaal ministerie heeft gehad, en dat er door hetzelfde voor de koloniën niets is tot stand gebracht, maar dat, naar zijn inzien, dit ministerie alleen liberaal was, wat betrof de meerderheid, maar geenszins in den persoon van den minister van koloniën, en heeft verklaard, dat hij zich, in weerwil van de aanmerking van den minister, den grond, op welken zijn vertrouwen berust, niet wil laten ontnemen.

Daarop heeft de heer *Thorbecke* eenige aanmerkingen gemaakt op het onderscheid tusschen eene gematigde en eene liberale gezindheid, en heeft hij daarbij doen uitkomen, dat, indien onder liberale gevoelens de konstitutionele gezindheid mogt worden verstaan, daarvan geene afwijking mag worden verondersteld.

De min. van koloniën heeft doen opmerken, dat hij zich niet van het woord gematigd-liberaal heeft bediend, en alleen heeft geantwoord om dat dergelijke uitdrukking hem voorkwam, volstrekt geen vasten waarborg op te leveren; — dat hij voor 't overige een voorstander is van de uitbreiding van het middelbaar onderwijs in Indië, en kan verzekeren, dat het lager onderwijs aldaar aan veler verwachting beantwoordt.

De min. van binnenl. zaken heeft zich vereenigd met de beteeckenis, welke door den heer *Thorbecke* aan de uitdrukking van gematigd-liberaal is gehecht, en heeft verzekerd, dat geheel het kabinet in dien zin is gestemd.

Na nog eenige woordenwisselingen over de beteeckenis van gematigd-liberaal, aan welke de heeren *v. Hall* en *Thorbecke*, en ook de min. van binnenl. zaken hebben deel genomen, en onder welke de voorzitter heeft doen opmerken, dat de aangelegenheden der Delftsche akademie en geenszins politieke beschouwingen aan de orde waren, zijn de beraadslagingen over de 7. afdeeling gesloten.

Betreffende art. 88 heeft de heer *v. d. Linden* den minister in overweging gegeven, om het verlangde bedrag te verhoogen, ten einde aan de Leydsche Universiteit twee gewone hoogleeraren bij de regtsgeleerde fakulteit te kunnen benoemen. Verscheidene leden hebben met den spreker ingestemd. De min. heeft zich op het organiek besluit beroepen, maar verklaard, dat, indien de Kamer een amendement in dien zin wilde goedkeuren, hij zich daar geenszins tegen zoude verzetten.

De heer *v. d. Linden* heeft daarop voorgesteld, om het bedrag tot het bedoelde einde met f 1200 te verhoogen. Op eene vraag van den heer *Elout*, of de voorgenomene benoeming van een buitengewoon hoogleeraar in verband stond om den heer *van Assen*, die zijne betrekking met zooveel ijver als bekwaamheid had vervuld, nog werkzaam te doen blijven, heeft de min. geantwoord, dat deze hoogleeraar zelf het emeritaat had verlangd.

Het amendement van den heer *v. d. Linden* is daarop met 45 tegen 13 stemmen aangenomen.

De heer *v. Voorthuizen* is teruggekomen op zijne rede van gisteren, en heeft opnieuw inlichtingen gevraagd of het gezegde, in den toelichtenden staat vermeldende, dat voor den post van toelagen voor gemeenten, voor 't lager onderwijs niet meer gevorderd werd, 266 moet worden opgevat, dat de gemeenten niet meer noodig hebben gekeurd, of dat de Staten dit niet verlangd hebben.

De Minister heeft herhaald wat hij gisteren zeide, dat geene meerdere aanvragen zijn gedaan, en dat de som, op de begroting uitgetrokken, kan worden geacht. Bij de regering zijn geen wettelijke voorschriften van wege de gemeentebesturen ingekomen, en hij de verzekering geeft; dat art. 36 der Grondwet de grootste vrijgevigheid wordt toegepast.

Bij de verdere beraadslaging, en wel bij de 9. afdeeling is geklaagd over het misbruik, 't welk van art. 36 der armen-wet wordt gemaakt. De minister heeft verklaard, dat hij dit misbruik afkeurt, en zal onderzoeken, of er een middel kan worden gevonden om het te keer te gaan.

Bij de Afdeeling Telegrafie heeft de heer *v. Hoëvell* den onderzeeschen telegraaf naar Engeland ter sprake gebracht, en vooral de zaak van de weigering tot het verleenen eener tweede concessie van den heer *Ruijsenaer* (vroeger ook in dit blad besproken), waardoor de nadere lijn op Indië over Hanover is gelegd, en thans eene nieuwe concessie wordt gevraagd en verleend, voor 15 jaar, bij uitsluiting van anderen.

De minister van binnenland heeft geantwoord, dat men vreesde, dat de heer *R.* zijne concessie aan de bestaande maatschappij zou verkocht hebben, en dat men hem daarom heeft geweigerd, wat later aan een ander is ingewilligd.

De heer *Thorbecke* zal niet spreken over het vroeger gebeurde, maar merkt op, dat er in Julij II. eene uitsluitend regt is verleend. Nu is het verleenen van uitsluitende regten strijdig met alle onze instellingen van dergelijken aard. Bij vervoermiddelen mag dit ook niet plaats hebben. Nu vraagt hij, of de uitsluiting hier geregvaardigd is? De minister heeft, zegt hij, naar zijne beste weten en ter goeder trouw gehandeld, maar hij is, z. i., misleid. Spr. vreest juist thans, nu een uitsluitend regt is verleend, samenwerking der beide maatschappijen.

De heer *van Hoëvell* zegt, dat ook, na de gegeven inlichtingen door den minister, de zaak hem nog duister is. Indien wij de concessie verleend hadden, dan waren wij nu reeds in het bezit der draad, die thans naar Hanover is verlegd. En omdat wij die concessie geweigerd hebben, bezit Hanover thans de draad. De minister wijze het aan, dat dit is in het belang van Nederland.

De minister antwoordt, dat hij lang gearzeld heeft om ten deze eene beslissing te nemen. Het is mogelijk, dat hij zich vergist heeft; maar als gebeuren zou, wat de heer *Thorbecke* vermoedt, dat namelijk de beide maatschappijen zich ten slotte toch zouden verstaan, dan zou men tot hetzelfde resultaat komen, als waartegen men nu opkomt.

Nadat ook de verdere afdeelingen waren aangenomen, is het geheel van het vijfde hoofdstuk met algemeene stemmen goedgekeurd, en is de vergadering tot heden gescheiden.

Stedelijke Raad van Utrecht.

Vervolg en slot van de zitting van Donderdag 2 December, voorkomende in het bijvoegsel.

De Voorz. merkt aan, dat de laatste Spr. een belangrijk punt heeft aangevoerd. Men moet toch niet uit het oog verliezen, dat, als men zeker bruggeld zal heffen, dit eene belasting wordt; die kan niet geheven worden dan met goedkeuring des konings. Wil men nu dat deel der inkomsten vaarwel zeggen, zoo is dit toch een punt dat men wel in overweging mag nemen.

De heer *Bake* heeft bezwaar tegen het voorstel, omdat de communicatie door de brug niet voldoende verbeterd zou worden. Spr.'s argumenten zijn dus in lijnregten strijd met die van den heer *v. Geuns*, en hij gelooft niet, dat voldoende in de behoefte voorzien wordt. De stad breidt zich aan twee zijden uit, aan de zijde van den spoorweg waar zich meer het aktieve en naar de zijde der Maliebaan, waar zich meer het passieve gedeelte der bevolking vestigt. Aan de eerste zijde is voorloopig de communicatie voldoende, maar aan de andere zijde, tusschen de Maliebaan en de stad, is zij hoogst gebrekkig. Een eerste vereischte om een nieuw gedeelte eener stad ontwikkeling te geven, is het in verband te brengen met het overige der stad, en dat ontbreekt bij de Maliebaan, van welke slechts de beide uiteinden, en dan nog aan de eene zijde langs eenen belangrijke omweg, met de stad in verband staan. Er moesten dus anderen verbindingen dan een brugje voor voetgangers tusschen de Maliebaan en het overige gedeelte der stad tot stand komen, en Spr. heeft met verwondering gehoord, dat de heer *Pabst*, die vroeger voor groote verbeteringen was, gelijk Spr. zou wenschen, dat hier tot stand kwamen, zich nu tegen een denkbeeld verklaart, dat gedeeltelijk door dat lid geopperd is. Spr. blijft bij zijn gevoelen, in de komm. van fabriekadje geuit, dat de toegang, door de brug, gelijk nu wordt voorgesteld, gebrekkig zijn en de communicatie zeer weinig verbeteren zou. De verbetering zou eenigzins aanzienlijker zijn als men den tol afschafte, die voor de nijvere klasse een groot bezwaar is. Die brug zal bovendien dan, wanneer men het meeste ongerijf van de slechte communicatie ondervindt, des avonds afgesloten en bij dag alleen begaanbaar zijn voor voetgangers. Spr. zou wenschen eene brug tegenover het Hieronymusplein en eene straat van de Singel naar de Maliebaan tot stand te zien komen, waardoor het verband tusschen het noordelijk en westelijk gedeelte der stad met de Maliebaan op eene vrij voldoende wijze zoude verkregen worden; doch nu zou men slechts eene partiële zeer tijdelijke verbetering daar-

stellen, die volstrekt niet op den duur aan de behoefte zoude voldoen.

De heer *Ackersdijk* is het, wat de hoofdzakelijke treft, met den laatsten Spr. eens. Groote verbeteringen der communicatiën komen hem ook wensche-lijk voor, maar Spr. meent, dat dit niet moet weeten houden, als men het nut er van inzielt, eene kleine brug op de aangeduide plaats aan te leggen. Daar door toch beslist men niet, dat geen andere bruggen zullen gemaakt worden. Dat zoovele ambachtslieden van die passage gebruik maken, is, dunkt Spr., eene overwegende reden om de zaak niet uit te stellen.

De heer *Jongeneel* ondersteunt ten volle wat door den heer *Ackersdijk* is aangevoerd. Spr. zou ook even als de heer *Bake*, gaarne eene ruimere kommunikatie zien daargesteld, maar zoolang die er niet is, kan men eene brug in den zin van het voorstel inaken, om tegemoet te komen aan den afgezonderden toestand der bewoners van de Maliebaan en Nachtegaalsteeg. Spr. zou zelfs voorstellen, de brug voor rijtuigen in te rigten, ware het niet, dat de Nachtegaalsteeg te naauw is. Op het oogenblik houdt Spr. dus het voorstel voor zeer doelmatig.

De heer *Visscher* was bij de eerste vergadering der kommissie van fabrikage, waarin over deze zaak gehandeld werd, niet tegenwoordig; in de tweede heeft hij zich daartegen verzet. Spr. woont dicht bij het bedoelde punt en heeft zich steeds verlustigd in het schoone gezicht op de wandeling aldaar, gezien het zich heen en weder bewegende schuitje, gesien van het St. Lukas bolwerk. — De geprojecteerde brug nu kan niet over de Zonstraat gelegd worden, zijnde het terrein daarvoor te dier plaatse ten eenen male ongeschikt, maar moet meer benedenwaarts vallen, nog meer dan het overhaalschuitje, hetwelk nu in een zeer schuinsche rigting het water doorklikt. — Daar ook zal men dan de minste cingelbreedte ontmoeten, maar tevens nieuwe bezwaren tegen het terrein. Te dier plaatse is de binnenwandeling laag, de aldaar tegenoverliggende dijk rijweg aanmerkelijk hooger. De binnenwandeling diest dus geheel veranderd te worden. — Wat nu de brug zelf betreft, de boog daarvan moet even hoog als de waterspiegel afstaan, als dit geval nu is met de Malie- en nieuwe Witevrouwenbrug; daar het een vereischte blijft dat er een ligter onder door kan varen. Spreker gelooft dat dit altijd een leelijk gezicht zal opleveren. Spr. is ook geenszins overtuigd van de noodzakelijkheid van het daar te stellen brugje. Hij zelf, schoon dicht bij het bedoelde punt wonende, maakt zelden, mogelijk geen twintig maal in een jaar, van de passage gebruik, om deze naar zijn inzien gegronde reden, dat hij, niet voor zaken zij naar buiten begevende, maar wel om zich te verlustigen en van de buitenlucht gebruik te maken, niet schroomt eene kleinen omweg te maken, waardoor hij voor zich een dubbel doel bereikt.

De heer *Jongeneel* antwoordt den heer *Visscher* wat betreft den misstand, die zou ontstaan, dat de heer *Zocher* heeft medegedeeld, dat men een overpunt zal kunnen kiezen. De heer *Visscher* ziet ooregens de noodzakelijkheid niet in; waarom niet? omdat hij zelf geen twintigmalen per jaar van de passage gebruik maakt. Dit meent Spr. bewijst niets, het bewijst alleen, dat de heer *Visscher* geen twintig malen per jaar van die passage gebruik maakt; maar als Spr. aan den anderen kant ziet dat er in een jaar tusschen de 160000 en 200000 personen gebruik van maken, dan meent hij, dat aan de noodzakelijkheid niet te twijfelen is.

De heer *van Boetelaer* stelt voor, de brug te maken niet uitsluitend voor voetgangers, maar ook bruikbaar voor hand- en groentewagens, en de plaatsing daarvan op te dragen aan de komm. van fabrikage, met verzoek deswegens een advies van den heer *Zocher* in te winnen.

Den Voorz. komt het voor dat dit in overeenstemming is met het voorstel van den heer *Pabst*.

De heer *Pabst* hecht te veel aan de opinie van den heer *Bake* om door dezen verkeerd begrepen te worden. Spr. is niet tegen een groot plan, maar geeft niet toe, dat men nu, met het oog op een groot plan in de toekomst, de kleine verbeteringen niet zal tot stand brengen.

De heer *Schuurman* zal zich voor het voorstel verklaren en wel voor een vrijen overtocht. Spr. moet opkomen tegen het finantieele bezwaar voor de burgerij, het is slechts geven met de eene, nemen met de andere hand; de 1/2 cent zal niet aan den tol maar aan de belasting worden betaald. — Hoogst noodzakelijk acht Spr. eene verbeterde communicatie te dier plaatse, insluiting tusschen grachten en muren behoort tot de oude tijden, in deze dagen verlangt men ruimte en open bouwing, en de bevolking wordt als het ware tot over de vesten gedreven; zal men haar dan niet tot bevordering daarvan de noodige communicatie verleenen? Getuigt niet dat opbrengst van het schuitje voor het groote getal dien overtocht begeert, en hoe velen zijn er niet die omloopen, omdat zij het niet herhaaldelijk betalen kunnen. Spr. zou zelfs het voorstel ondersteunen al moest de brug alleen dienen in het belang van de bezoekers van het Park Tivoli, dergelijke plaatsen in

UITLOTING.

* * Kerkvoogden der Nederd. Herv. Gemeente te Utrecht, maken aan belanghebbende bekend, dat op 6 December 1858, bij loting ter aflossing zijn aangewezen de volgende aandelen in de verschillende Kerkelijke Negotiatiën, ten laste der voornoemde gemeente:

Negotiatie 1851 n^o. 24. A. B. C. D.

Negotiatie 1853 n^o. 15.

Negotiatie 1855 n^o. 2.

Tevens worden de houders der nog overgebleven aandelen uit de **Negotiatie 1825** uitgenoodigd, die ter aflossing aan te bieden.

Tot betaling van de af te lossen aandelen en der verschenen coupons, wordt, na 10. Januarij 1859, gevaceerd door den administrateur mr. J. A. GROTHE, des Zaturdags van 9—12 uur.

PAARDENMEST.

* * De Hoofd-Administratie van het Regiment Veld-Artillerie zal op Zaturdag den 11. December 1858, des namiddags ten een ure, publiek aanbesteden: het weghalen der **Paardenmest**, voor het jaar 1859, in het *Hôtel de l'Europe* bij den heer STUIVENBERG, alwaar de conditiën van bedon en af ter lezing liggen.

HOUTVERKOOPING

op de Ridderhofstad Oudaan, nabij Breukelen.

* * Op Dingsdag den 14. December 1858, ten 10 ure, ten overstaan van den Notaris N. FRANÇOIS SNEL, van: zware Iepen, Esschen, Abceelen, Populieren en Wilgen BOOMEN, HAKHOUT en SNOEISEL; alles 4 dagen te voren afgehoornd te zien.

OP SANDWIJK ONDER DE BILT:

* * Donderdag 16 December, Verkoop van Eiken HAKHOUT aan de *Watersteeg*: Eiken- en Sparren TAKKENBOSSEN op *Larestein*. Voorts Populieren-, Iepen-, Linden- en Wilgen BOOMEN; Elzen en Esschen HAKHOUT, enz., alsmede eene aanzienlijke partij **Afpraak**, ten overstaan van den Notaris Mr. H. A. R. VOSMAER te Utrecht.

* * Op Donderdag den 16. December 1858, des voormiddags ten elf ure, zal op de plaats van het Groot Rijks-Hospitaal te Utrecht, tegen **contante** betaling, eene openbare verkoop gehouden worden van BUITEN DIENST GESTELDE MILITAIRE GOEDEREN, bestaande in **Stroozakken, Lakens, Wollen Dekens, Hembden, Kapotten**, benevens andere Linnen en Katoenen Voorwerpen. **Tin, Lood, Blik en IJzer**, enz.

Alles één uur voor de verkoop te zien.

De voorwaarden liggen ter lezing ter Secretarie der stad Utrecht, in voormeld Groot Rijks-Hospitaal en ten kantore van den Ontvanger der Registratie en Domeinen te Utrecht.

VERKOOPING VAN BOOMEN.

* * De Notaris A. DE WALL JANSSEN zal op Donderdag 16 December 1858 op de Hofstede *Essenstein*, onder Everdingen, verkoopen, op dag tot 1 November 1859, 250 meestal zware WILGEN- en andere BOOMEN van 32—41 ned. duimen over kruis.

TE KOOP:

* * Een complete ONDERPUI, bestaande in 2 vierkante Toonkasten, dubbele Glazen Middeldeel, Lijstwerk en aanhoorigheden. Te bevragen bij den Boek- en Papierhandelaar C. VAN DIJK, Lange Vliesteg te Utrecht.

Oude Hollandsche Koffijhuis.

* * De Ondergeteekende beveelt nogmaals hare Stadgenooten en Betrekkingen beleefdelijk aan, haar te willen begunstigen, daar het Locaal zeer wel inge- rigt is voor een fatsoenlijk publiek.

M. C. MUR.

PERRUQUES et TOUPETS.

* * De ondergeteekende maakt hiermede zijne begunstigers opmerkzaam op zijne nieuwste soort, zoo ligte, als gemakkelijk en zachtsluitende **Perruques et Toupets**, die volkomen bewerkt, om aan een ieder zijne natuurlijke vorm van haar terug te geven, zoodat hierdoor elk vreemd uiterlijk wordt vermeden; alsmede herinnert hij de **Dames** aan zijne nieuwe methode van **Schijdings en Coiffures**, geheel de natuur imiteerende, als ook **Toeren, Grebes, Vlechten**, en een volledig Magazijn van echte **Parfumerien**.

Tient Salon pour la coupe des Cheveux, L. FISCHER, Coiffeur, Oudkerkhof, L. F. N^o 70.

* * Door GEBROEDERS BINGER te Amsterdam, is uitgegeven en alom verkrijgbaar gesteld:

LODEWIJK NAPOLEON, KEIZER DER FRANSCHEN.

DOOR

JAMES AUGUSTUS ST. JOHN.

UIT HET ENGELSCH.

Het het welgelijkt portret van den Keizer der Franschen.

Motto: Verklein niets, doch vergroot ook niets met boos opzet.

Gr. 8^o. Prijs: — f 3.60.

TIEN MAANDEN VOLKSHEERSCHAPPIJ

24 FEBRUARIJ — 10 DECEMBER 1848.

VERHAAL VAN GEHEEL NIEUWE EN NOG ONBEKENDE ZEER BELANGWEKKENDE ZONDERHEDEN BETREFFENDE DE LAATSTE FRANSCH OMWENTELING.

NAAR HET HOOGDUITSCH VAN

ALEXANDER WEILL.

Gr. 8^o. — f 1.20.

„Deze Geschiedenis van TIEN MAANDEN VOLKSHEERSCHAPPIJ” — zegt de schrijver — „ik niet uit dagbladen of boeken geput, maar dag aan dag geschreven volgens de feiten waarvan ik ooggetuige was.” — „De Februarij-omwenteling was geen ware omwenteling, maar eene monarchie „*descente de la courtille*, een algemeene razernij om Asch-Woensdag in te zegenen.” — „Bij die „die aan God en Zijne gerechtigheid twijfelt, leest in latere dagen de geschiedenis der Julij- en Februarij-omwenteling.” Het is de vinger Gods, zeggen alle lieden. — „Nog meer: De geheele hand, vingers met den duim!”

GEWIGTIGE PROFETIËN! GESCHIEDENIS

DER

AANSTAANDE DERTIG JAREN.

Bij voorbaat beschreven

DOOR EEN ZIENER.

UIT HET ENGELSCH — TWEEDE DRUK.

Prijs: 80 Cent.

* * Op den 2. Dec. werd uit 's Hage, per Spoor- trein van 1.33 min. een kist met boeken (vermeldende op het adres **met spoed**) naar Utrecht verzonden, die aldaar op den 3. Dec. des avonds ten 9 ure aankwam, zijnde alzoo ruim 31 uren onder weg geweest.

Een voetbode had deze kist in ruim de heft van dien tijd aan zijn adres kunnen bezorgen.

Hoe schadelijk en onaangenaam, zulk eene slordige expeditie voor den handel ook is, wordt het gevoel van den belanghebbende nog meer getergd door de afpersing van dubbele vracht, wegens de op het adres vermelde woorden **met spoed**; let wel! voor een oponthoud van ruim 31 uren tusschen 's Hage en Utrecht.

Het is te hopen, dat het Gouvernement bij magte zal zijn, door wettelijke bepalingen aan de menigte grieven en teleurstellingen, die het publiek en de handel bij de administratiën der Spoorwegen dagelijks moeten ondervinden, een einde te maken, opdat een ieder de zekerheid verkrijge, door geene willekeur of nalatigheid, van die zijde schade en teleurstelling te worden berokkend.

Waarom de Directie van den Rijnspoorweg de bestaande Expeditiekantoren benadeelt, behoeft geen betoog. — Doch zoo lang deze niet zijn opgeheven, of wel de Directie van den Rijnspoorweg daarin zijn doel niet zal hebben bereikt, blijft het voor ieder Burger of Kleinhandelaar raadzaam zijne goederen aan de HH. Expeditieuren toe te vertrouwen, daar deze door de ondervinding op de ware hoogte gebracht zijn, en door meer dienst- en pligtbesef zich beter van hunnen last kwijten, dan men bij de dienst zelve te wachten heeft; — veler ondervinding heeft dat ruimschoots geleerd.

Utrecht, 6 Dec. 1858. C. VAN DER POST Jr.

* * Bij J. A. VAN WOESTENBERG is uitgekomen:

**EPITAPHIUM
GERARDI DORNSEIFFEN**

SCRIPTIT

ALBERTUS DE JONGH.

Utrecht, 7 December 1858.

Prijs 20 Ct.

ERRATUM.

In ons nummer van Maandag 11. staat in de Adv. van de heeren GEBER & ASCHBACH abusievelijk: Fichus Crinoline, lees **Crinolines, Fichus**.

Marktherigten.

Schiedam, 7 Dec. Granen. Verkocht: Rogge, 143

6 Petersburg f 167 6 w. Gerst: 131 & Zweeds. f 173 6. w

Moutwijn per Ned. vat zonder fast f 13.25. id. f 18.75. Amstord. proef f 20.00, zonder de fast. Spoeling f 1.80 per ketel.

1857. **Winkler-Lijst.**

3e Klasse. 1e Lijst.

No. 7843 f 25,000. No. 1335, 6470, 1140 en 14602 ieder f 1000.

WAARNEMINGEN, gedaan op het Koninklijk Meteorologisch Observatorium te Utrecht. (Zonnemeter)

Dec.	Uren	Wind-richt.	kr.	Barom. bij 0.	Therm. F.	Afwijk. d.Temp.	Vochth.	Gen. regen.	Opmerkingen.
7	2	o.	4.0	767.92	32.7	— 7.6	0.89	0	Betrokken Idem.
10		o.	0.5	68.14	32.2	— 5.9	0.91	0	
8	8	o.	0.5	68.73	33.8	— 3.1	0.96	0	

AMSTERDAM 7 December 1858.

NEDERLAND.							
Werkel. Schuld	2 1/2 pCt.	64 1/8	64 1/8				
dito dito	3	75 1/8	75 1/8				
dito dito	4	97 1/8	98				
Amortisatie-Sijndikaat	3 1/2	92 1/2	92 1/2				
Handelmaatschappij	4 1/2	141 3/8	141 3/8				
Aand. Rijn-Spoorweg	4 1/2	101 3/4	101 3/4				
BELGIE.							
Certifik. bij Rothschild	2 1/2 pCt.	53 1/4	53 1/4				
SPANJE.							
Obligatiën	1 1/2 pCt.	30 1/8	30 1/8				
Binnenl. Schuld	3	41 1/8	41 1/8				
Bewijzen Koops		6 1/4	6 1/4				
PORTUGAL.							
Obligatiën	3 pCt.	47 1/4	47 1/4				
dito 1856/57	3	45 1/4	45 1/4				
dito uitgestelde		29 1/4	29 1/4				
RUSLAND.							
Oblig. bij Hope en Co.	5	106 1/2	106 1/2				
Obligat. 1828 & 1829	5	104	104				
Certifikat. 1831 & 1833	5	91 1/4	91 1/4				
Certifikaten 1840	4	86 1/4	86 1/4				
dito 1855 6e Serie	5	102 1/8	102 1/8				
Certifik. van Assign.	6	66 1/4	66 1/4				
POLEN.							
Aand. 1835, fl. 500		157	157				
Obligatiën	4 pCt.	82	82				
OOSTENRIJK.							
Oblig. Metaliek	5 pCt.	78	78 1/8				
Oblig. Rente Am.	5	87	87 1/8				
dito dito Nat. 1854	5	78 3/8	78 3/8				
dito dito	2 1/2	39 1/4	39 1/4				
BRAZILIE.							
Geldl. 1824, f 100	5 pCt.	99 1/4	99 1/4				
AMERIKA.							
Ecuad. Oblig. 1855	1	16 1/4	16 1/4				
Venez. Oblig 6 pCt. nu 5		40 1/2	40 1/2				
Grenada, Oblig.	3 1/4	20 1/4	20 1/4				
Mexiko, Obl.	3	18 1/4	18 1/4				
N.-Am. Illin. Spw. Aand.		77	77				

Snelersdruk van L. E. BOSCH EN ZOON.

Stedelijke Raad van Utrecht.

Zitting van Donderdag 2 December.

Voorzitter Mr. W. M. J. van Dielen.

Tegenwoordig zijn 23 leden; afwezig de III. Kien, van Veen, Schuller, van Hoytema, Boer en Trip. Is ingekomen:

een prov.-blad, regelende het maximum van den overstand voor 1859, — voor informatie;

een rekwest van mr. F. M. Royaards, houdende verzoek om in aanmerking te komen voor de betrekking van gemeente-ontvanger, wanneer het door den heer Schuller gevraagd ontslag zal worden verleend; — ter kennis;

een tweede rekwest van A. van Cuylenburgh, houdende verzoek, te worden vrijgesteld van de boete van late oplevering der baskulebrug buiten de stad, — als voren;

een rekwest van J. Wolters, betreffende de daarstelling eener brug aan het St. Lukas bolwerk, en houdende aanbieding om aan de stad boven de gepachte pachtsom van het overhaalschuitje f 150 per jaar uit te keeren, bijaldien de raad, bij het tot stand komen der brug, wil toestaan de heffing van de bruggeld van $\frac{1}{2}$ cent, als wanneer hij daarmede een persoon zal belasten, die te gelijk voor de stad oog zal houden op den invoer van akzijnspligtige goederen. Wordt besloten hierop bij de behandeling van het voorstel betreffende genoemde brug te attenderen;

een besluit van Gedeep. Staten, houdende goedkeuring van het raadsbesluit ter voldoening der bijlage van f 500 voor herstelling van den muur der Israëlietische begraafplaats, uit den post voor onkosten uitgaven, — voor kennisgeving.

Wordt ter tafel gebracht eene voordragt tot afschrijving van eenige personen van de kohieren der stad, dir. del., — ter sekretarie.

De heer Jongeneel komt terug op het verzoek, dat hem in de laatste verg. gedaan, dat eene vergadering met gesloten deuren mogt worden gehouden. De heer Jongeneel is hem toen gedaan, dat deze zitting naar aanleiding van de zaak zou aangevangen. Spr. verlangt dus dat de heer Jongeneel nu gevolg gegeven worde en over de zaak het huis van den heer v. d. Bank eene zitting met gesloten deuren gehouden worde.

De Voorz. merkt op, dat het noodig is dat een voorstel der leden dit voorstel ondersteunt.

De heer Ackersdijk is van oordeel, dat de vraag van een zaak met gesloten deuren zal worden behandeld, alleen te pas komt als er werkelijk eene zaak te behandelen is. Nu is aan de verg. niet medegedeeld, dat door den heer Jongeneel eenig schriftelijk voorstel geschied is, en wanneer dat niet aan den Voorz. is ingeleverd, dan is er geen onderwerp, waarover eene verg. met gesloten deuren kan gehouden worden. Spr. zou dus verlangen te weten of door den heer Jongeneel is voldaan aan het reglement van orde.

De Voorz. antwoordt dat geen schriftelijk voorstel van den heer Jongeneel is ingediend, doch dat, indien wederom wordt voorgesteld, de bewuste zaak in vergadering te behandelen; wanneer het voorstel een vijftide der aanwezige leden wordt gevorderd, naar aanleiding van art. 43 der gemeentestatuten, de deuren moeten gesloten worden, om daarover te beraadslagen. Spr. deelt niet de meening dat de bepalingen van art. 31 van het reglement van orde toepasselijk zouden zijn.

De heer Ackersdijk zegt, dat het niet elk lid vrijstaat, op eene verg. te verlangen dat de verg. gesloten worde, zonder dat eenig voorstel aanhangig is, om de verg. te behandelen. Spr. zou denken, dat de aanleiding, waarom men verlangt dat de verg. gesloten zullen worden, aan de verg. moet medegedeeld. Hij wil er evenwel niet op aandringen, als de leden met het verzoek genoegen nemen.

De heer Jongeneel zegt, dat ieder lid eene geheime zitting kan verlangen als zijn voorstel slechts door een vijftide der aanwezige leden ondersteund wordt.

De heer de Muralt zou ook denken, dat de gemeente wet daartoe aanleiding geeft. Spr. gelooft, dat men zich niet bepaald moet plaatsen op het standpunt, alsof in eene gesloten verg. alleen voorstellen kunnen worden gedaan. Hij stelt een ander geval, dat b. v. een lid eene mededeeling aan den raad wil doen, die het in het belang is, dat niet in het openbaar geschiede, en zich daarom verzekert van de ondersteuning van een vijftide der aanwezige leden, om zoodanige mededeeling ter sprake te brengen in eene gesloten vergadering.

Wordt hierop zonder omvraag besloten in gesloten verg. te beraadslagen over de vraag of de zaak door den heer Jongeneel te bespreken in gesloten verg. zal worden behandeld.

De openbare verg. wordt hierop gesloten.

Bij de hervatting der openbare beraadslagingen doet de heer Jongeneel het volgend voorstel: De raad aanmerking nemende, dat de heer van der Bank en B. en W. schriftelijk heeft medegedeeld, dat hij ten gevolge der weigering van den heer mr. Schuller tot Peursum en zijne echtgenooten, om mede te werken tot den onderhandschen verkoop van het

huis staande te Utrecht aan het St. Pieterskerkhof, huiten staat is den door hem gedanen verkoop te voltrekken, besluite B. en W. te magtigen, de met den heer van der Bank ten deze aangegane verbindtenis te annuleren, onder nadere goedkeuring van Gedeep. Staten.

De Voorz. stelt voor den heer Jongeneel in de volgende verg. tot de toelichting van zijn voorstel toe te laten.

De heer Jongeneel stelt voor het dadelijk in overweging te nemen.

De heer Ackersdijk verklaart zich ten eerste hiertegen, vooral omdat hij het minder kiesacht, eene interpellatie aan het dagelijksch bestuur te doen bij afwezigheid van den burgemeester.

De heer Jongeneel zal gaarne toestemmen, dat het voorstel in eene volgende verg. behandeld wordt, zoo de Voorz. dat verlangt. Den heer Ackersdijk doet hij opmerken, dat de afwezigheid van den burgemeester bij hem geen bezwaar zou zijn om de zaak nu te behandelen, daar hij ieder, die den voorzitterszetel inneemt, hetzelfde vertrouwen schenkt en even hoog acht als deze.

De Voorz. acht het regelmatig, dat de behandeling niet in deze, maar in eene volgende verg. plaats hebbe, en dat heeft tot zijn voorstel aanleiding gegeven.

De heer v. Lier vraagt of de stukken betrekkelijk deze zaak ter sekretarie zullen worden neergelegd, ter inzage voor de leden?

De Voorz. antwoordt den heer v. Lier, dat geen andere stukken in behandeling zijn dan het voorstel van den heer Jongeneel.

De heer v. Lier vermeent dat er is gesproken van een brief, door den heer v. d. Bank, over de onderwerpelijke zaak, aan het dagel. bestuur gerigt; indien deze meening juist is, zou Spr. het wenschelijk achten, den bedoelden brief, indien daartegen geene overwegende bedenkingen bestaan, mede ter kennis van de leden te zien brengen.

De Voorz. zegt, dat die niet ter kennis van den raad is gebracht. Zijn voornemen is, de zaak in dien toestand in den raad te brengen, dat hij er over zal kunnen oordeelen.

Wordt alsnu zonder omvraag, overeenkomstig het voorstel van den Voorz., besloten.

Aan de orde is het rekwest van van 't Hooft tot het in gebruik bekomen van een perceel stadsgrond.

De heer v. Cleef zegt, dat sedert eenige jaren het eene gewoonte geworden is, de aangenomen scheidingslijn aan de Rijndijksloot gedeeltelijk tot zich te trekken en naderhand te verzoeken die in eigendom te mogen overnemen. Spr. zou het wenschelijk achten, dat hierop toezigt gehouden wierd. Er zijn nu reeds acht gevallen van dien aard voorgekomen. Er moet bepaald eene afscheiding blijven tusschen de landerijen en den dijk, en door hetgeen tot nu toe geschied is wordt de cirkulatie van het water van den polder eenigzins belemmerd.

De heer Pabst heeft met genoegen de beide voordragten gezien, daar zij hem de overtuiging geven, dat het werk van den ambtenaar, belast met het nagaan van de eigendommen der stad, aan de stad veel voordeel oplevert. Door de adressanten is grond van de stad ingenomen; zij hebben dien korter of langer gehad. Het bestuur heeft hen er toe gebracht den grond te huren. De zaak is met beleid door het bestuur geregulariseerd. Het zou dus, zegt Spr., geheel verkeerd zijn, indien de raad er zich tegen verzette. De cirkulatie van het water, zegt Spr., wordt er niet door belet; er heeft wel eene sloot gelopen, die nu gedempt is, maar het water loopt ook achterom, en indien men beweerde, dat de cirkulatie van het water werd belet, zou Spr. wijzen op de dammen aan den straatweg, waarin geen heulen zijn en die toch geen schade aanbrengen? Daar men nu het oog op deze zaak heeft, zal zulks voor het vervolg het in bezit nemen wel beletten.

De Voorz. zegt, dat het ook niets anders is dan eene regularisatie eener zaak, die op het oogenblik ongeregeld is. Er is grond willekeurig ingenomen; men wil daar nu orde op stellen en zorgen, dat stads-regten geen schade ondervinden.

De heer Schuurman zegt, dat het ook hem aange-naam was, de voordragt te zien, voor zoover de zaak een *fait accompli* was; maar hij meent toch, dat het beter geweest ware, het verzoek te doen vóór de inbezitname. Spr. weet wel, dat het dagel. bestuur niet al die zaken kan nagaan, maar hij die met het toezigt belast is, had het behooren te zien; op die wijze zouden aan alle zijden der stad dergelijke ontvreemdingen kunnen plaats hebben. Spr. heeft niets tegen de voordragt, maar moet erkennen, dat die ambtenaar zijn plicht niet doet.

De Voorz. merkt aan, dat het in den regel nog al moeilijk is, dat behoorlijk te controleren. Spr. gelooft echter dat men in *casu* die surveillance niet te streng moet beoordeelen, daar de zaak in kwestie op grooten afstand geschied is, en dus op eene plaats, die niet zoo dagelijks in oogenschouw kan worden genomen.

De heer Ackersdijk moet zeer ondersteunen wat door den heer Schuurman gezegd is: het geldt een misbruik van groot gewigt, en dat inderdaad bijna onder het oog van het bestuur dagelijks voorkomt. Spr. behoort tot de ouderen van dagen, en her-

innert zich dat de voetpaden zoo zijn ingenomen, dat breede wegen smalle wegen zijn geworden. Spr. hoopt dat dergelijke misbruiken niet meer zullen voorkomen, en zou anders het dagel. bestuur aanbevelen, de strafwet er tegen in te roepen.

De heer Pabst ondersteunt wat door de heeren Ackersdijk en Schuurman is in het midden gebracht. Het geldt hier geen geheim wegnemen, maar eene openlijke inbezitname, zóó, dat ieder die langs den straatweg kwam het kon zien. Die straatweg is stads eigendom, en de stedelijke ambtenaren gaan er zeer dikwijls langs.

Wordt zonder omvraag konform de voordragt besloten.

Aan de orde is de voordragt, betreffende een gelijksoortig rekwest van v. Bennekom.

De heer v. Cleeff zegt, dat dit niet eene vroegere in bezitname geldt, daar adress. zich eerst ten vorigen jare daar ter plaatse gevestigd heeft.

De heer Pabst gelooft, dat de heer v. Cleeff zich vergist, want de vorige eigenaar was v. d. Linden, en die had reeds het perceel in erfpacht afgestaan aan adress.

Zonder omvraag wordt ook deze voordragt aangenomen, even als die tot afsluiting der kohieren van de dir. bel. over 1856, en eene andere, om G. J. Eggink te ontslaan van de pacht van het land, genaamd de Drilweide, en ten slotte de voordragt tot vaststelling der suppletoire kohieren voor de hondenbelasting, dienst 1858.

Aan de orde is de voordragt tot verkoop van stadsgrond aan H. C. van Mecklenbroick.

De heer Pabst meent, dat door dezen verkoop eene goede regeling wordt verkregen. Bij het naslaan van eenige kontraktten ter sekretarie, is het hem gebleken, dat nog soms ten stadhuize verbindtenissen met een kruisje worden geteekend, wanneer een der partijen niet kan schrijven. Onder de tegenwoordige wet heeft deze onlertekening geene kracht. Spr. maakt hierop het bestuur opmerkzaam en verzoekt dat zulks zal worden nagelaten. Spr. wil nog eene andere opmerking hierbij voegen. Het is hem ook gebleken, dat de stad soms gronden verkoopt bij onderhandsche akte. Hij stelt voor, dat het bestuur tot het passeren van dergelijke akten in het vervolg het ministerie van een notaris zal gebruiken; men heeft dan een waarborg tegen abuizen. — Spr. geeft het voornemen te kennen om voor te stellen, B. en W. te magtigen den bedoelden grond over te dragen, maar bij *notariële* akte en zal zich genoopt vinden om in het vervolg dit telkens voor te stellen, wanneer het overeenkomsten betreft, waarbij de stad eigendom afstaat of verkrijgt.

De Voorz. wenscht met de bedenking van den heer Pabst ook zijn voordeel te doen. Spr. zou evenwel meenen, dat het voor deze zaak wenschelijk was, zoodanige klausule niet op te nemen; Spr. kan niet in alle details komen, maar gelooft, dat zoo de kosten verhoogd wierden, dit aanleiding zou geven tot moeilijkheden.

De heer Ackersdijk vereenigt zich zeer met de aanbeveling, dat men niet met kruisjes moet laten teekenen, doch het komt hem niet noodzakelijk voor, dat altijd eene notariële akte worde opgemaakt. Eene onderhandsche akte heeft dezelfde kracht als zij behoorlijk geredigeerd wordt.

De heer Pabst zal in dit speciaal geval, omdat de Voorz. zegt, dat het tot moeilijkheden aanleiding zou geven, zijn voorstel intrekken.

De Voorz. gelooft niet dat de akten, die de heer Pabst wenscht vervangen te zien, zouden kunnen gezegd worden onderhandsche akten te zijn. De kontraktten ten stadhuize gesloten, zegt Spr., worden wel degelijk in eene repertoire ingeschreven en geregistreerd.

De heer Pabst merkt aan, dat eene onderhandsche akte alleen dan kracht heeft, als de handteekeningen zijn erkend geworden of voor echt verklaard. Daarbij komt nog dat die onderhandsche akten omdat men van zegels moet gebruik maken op zulk slecht papier worden geschreven, dat, als er geen bijzondere zorg voor gedragen wordt, zij in stukken vallen als ze slechts eenige malen door de handen zijn gegaan, en dan heeft men er niets aan. Door een notaris opgemaakt zal zoodanige akte enkele guldens kosten.

Zonder omvraag wordt hierop konform de voordragt besloten, en is alsnu aan de orde het voorstel van den heer de Graaf, betreffende het leggen eener brug aan het St. Lukas bolwerk.

De heer van Geuns heeft tegen het voorstel eenige bedenkingen, welke hij kortelijk zal mededeelen. Het is een voorstel, dat de inkomsten der stad zal verminderen met de pachtsom van het overhaalschuitje, en de uitgaven vermeerderen met de kosten voor het onderhoud, de verlichting, en wellicht met nog andere uitgaven, die de brug kan veroorzaken. Het is, naar Spr's. inzien, een voorstel, dat alleen dan kon worden aangenomen, als de brug noodzakelijk ware of in het algemeen belang wenschelijk. Tot dusverre is Spr. daarvan niet overtuigd. De cingel toch, waar zij zou worden gelegd, is een van de kortsten der stad, en de plaats waar zij zou worden gelegd zeer nabij de Wittevrouwenbrug. Daarenboven staat de passage niet in verband met de algemeene kommunikatie, gelijk in der tijd het geval was met de Mariabrug, die ook werd gelegd in plaats van een overhaalschuitje, en bepaald om eene algemeene kommunikatie daar te stellen tusschen het station en het midden der stad. Dergelijke re-

den bestaat hier niet. Dat het voorstel niet is in het algemeen belang wordt erkend, naar Spr.'s inzien, door den voorsteller zelf, daar hij voorstelt de brug alleen te doen dienen voor voetgangers; daardoor erkent hij dus, dat zij voor paarden en rijtuigen niet noodzakelijk is en dezen zeer gemakkelijk, op zeer korten afstand verder, kunnen gaan over de Witte-vrouwenbrug. Men kan ook niet aanvoeren het belang van den handel; men zou anders kunnen zeggen, in den handel geldt de regel dat tijd geld is, en zoude het wellicht voor kooplieden en hoveniers wenschelijk zijn, langs den kortst mogelijken weg van uit Absteden, de Maliebaan en Nachtegaalsteeg met handkarren en groentewagens in de stad te komen, en omgekeerd; maar volgens het voorstel, zal de brug uitsluitend zijn voor voetgangers, zoodat groentewagens en handwagens er niet over zullen kunnen gaan, en ten hoogste misschien kruiwagens er een weg over zullen kunnen nemen. In het eerste advies der komm. van fabriekaadje wordt de brug aanbevolen in het belang van de bewoners der omliggende percelen. Spr. acht het niet te ontkennen, dat het in hun belang zal zijn; hunne percelen zullen er aanmerkelijk in waarde door rijzen; doch daarom zou de brug, naar Spr.'s inzien, nog niet in het algemeen belang zijn, want dat zal plaats hebben bij elke brug, die men wil daarstellen, op plaatsen waar geen brug bestaat; en als men dan wilde handelen in het algemeen belang, zou met weinig minder recht op andere plaatsen ook eene brug kunnen worden daargesteld, bijv. aan de beide einden der Nieuwegracht, bij de Smeesteeg, tegenover den Amsterd. straatweg, alwaar vroeger ook een overhaalschuitje was, enz. Spr. meent dus, dat men alleen in het belang der omliggende bewoners de brug niet op stads kosten behoort daar te stellen. Evenmin, naar Spr.'s inzien, in het belang der wandelaars; ten hunnen aanzien geldt toch niet de regel, dat tijd geld is, want die gaat wandelen toont juist daardoor, dat hij tijd heeft, en dan is de afstand van Wittevrouwen- en Maliebruggen zoo kort, dat geen brug daartusschen noodig is, en mogt die voor sommigen nog te lang zijn, zoo bestaat het overhaalschuitje. Men moet dan ook bij de beoordeeling der zaak niet uit het oog verliezen, dat het niet geldt het maken eener nieuwe passage, maar het vervangen van het overhaalschuitje door eene brug; er bestaat dus voor de wandelaars gelegenheid om aan de overzijde te komen, en voldoet die in enkele gevallen niet aan de behoefte, men zou eene betere schuit kunnen nemen, en, op die enkele dagen dat de toevloed te groot is, wellicht een tweede; maar dat die toevloed op enkele dagen groot is, is naar Spr.'s inzien geen reden ter vervanging van het schuitje door eene brug. Die toevloed is dan ook slechts op enkele dagen zoo groot, en dat niet van wandelaars, maar van de bezoekers der concerten in het park Tivoli; maar indien men in hun belang de brug zou daarstellen, zou zij zeker alleen in het algemeen belang zijn, maar alleen in het belang van enkele zijn en nog wel van de meer aanzienlijken, die abonné zijn in Tivoli, of een gulden entrée per persoon kunnen betalen, en voor hen is het, naar Spr.'s inzien, niet noodig het schuitje te vervangen; als zij des avonds het park verlaten, hebben zij zeer wel tijd om den afstand van hoogstens vijf minuten om te loopen en over de Wittevrouwenbrug te gaan, en hebben zij dien niet, dan hebben zij wel den tijd om te wachten tot het schuitje van de overzijde terug is, hetgeen zeker geen vijf minuten zal duren; en hebben zij zelfs daartoe geen tijd, dan kunnen zij zorgen dat een rijtuig hen wacht. Wanneer men ook in het belang der bezoekers van Tivoli die brug daarstelt, gaat men uit van de veronderstelling, dat Tivoli als publieke tuin zal blijven bestaan, en dat meent Spr. zeer te mogen betwijfelen. Spr. meent juist, dat door het aannemen van het voorstel het zeer wel mogelijk zou worden, dat het ophield dat te zijn; is hij wel onderrigt dan heeft de eigenaar in de laatste jaren veel moeite gedaan om het park te verkoopen, doch er niet die som voor kunnen krijgen, welke hij verlangde; als nu de brug wordt daargesteld zal het perceel in waarde rijzen, en is het niet onmogelijk dat het verkocht zal worden aan een parikulier, die er eene buitenplaats of villa aanlegde, zoodat als de brug zou zijn daargesteld, de aanleiding tot die daarestelling zoude hebben opgehouden. — Dit alles nu doet Spr. besluiten, om, als hij niet nader wordt overtuigd van de noodzakelijkheid of wenschelijkheid der brug in het algemeen belang, tegen het voorstel te stemmen.

Den heer *de Graaf* doet het leed te moeten beginnen met datgene, waarmede de vorige Spr. eindigt. De opmerking, dat het park waarschijnlijk zou verkocht worden, indien eene brug ter bedoelde plaats kwam, heeft Spr. meer gehoord, en hij heeft er zelfs bij hooren zeggen, dat *hij zelf* de koper zou worden en dit het motief is van zijn voorstel. Spr. zegt, dat zoo iemand er ooit aan gedacht heeft het te koopen, hij dat zeker niet is, daar hij niet op de buitencingels zou willen wonen. Dat de brug zou zijn voor de bezoekers van het park Tivoli, gelooft hij niet, dat uit zijn voorstel blijkt. Spr. heeft hooren aanhalen dat die bezoekers tot den eersten stand behooren, maar niet, dat 500 à 600 burgers van Utrecht de abonné's uitmaken. Wat betreft de kosten is de vorige Spr. in eene dwaling, want er is nog geen

sprake geweest van het overhaalgeld af te schaffen, en zelfs is den raad een voorstel gedaan om de opbrengst met 30 pCt. te verhoogen. Wat betreft de wenschelijkheid, die gelooft hij dat genoegzaam blijkt, als jaarlijks ruim 150,000 menschen zich van het schuitje bedienen. De vergelijking met de Maria-brug, meent Spr., dat niet opgaat; die brug, meent Spr., was er reeds voor den spoorweg, en zeer zeker zal het voor de bewoners der Maliebaan en Nachtegaalsteeg een zeer groot gemak zijn eene brug daar te hebben. Dat de brug ook niet in het belang van den handel zou zijn, moet Spr. betwisten, daar dagelijks een tal van bakkers-, slagers- en kruideniersknechts daar overvaren. Ook tegen de kwalifikatie dat de brug hoogstens voor kruiwagens geschikt zou moeten zijn, moet Spr. zich verzetten, zoo zij tot stand kwame, want zij zou alleen dienen voor voetgangers. Dat de einden der Nieuwegracht en andere plaatsen evenveel recht zouden hebben op eene brug moet Spr. ontkennen; hier toch is reeds een overtocht, maar dien wil men veranderen en van een ongemakkelijken tot een gemakkelijken en doelmatigen maken.

De Voorz. deelt, ingevolge den wensch in de vorige verg. te kennen gegeven, om het advies van den heer *Zocher* te vernemen, mede, dat deze verschillende bezwaren tegen het voorstel heeft. Eene brug, vooral eene vrij hoge, zou in de stadswandeling al de bevallige lijnen breken en de partijen hare treffendste punten doen verliezen. De verfraaijing van het plantsoen zou worden opgecoörd aan het belang van een klein gedeelte der bevolking. De overgang ware zeer te verbeteren, des noods door eene tweede schuit. Zoo er echter volstrekt eene brug moet komen, geeft de heer *Zocher* in bedenking die elders te leggen, nabij het suikerhuis, tegenover de Zonstraat; dat zou den aanleg minder benadeelen, en zou ook doelmatiger zijn. Spr. voegt er bij, dat dit laatste plan geheel vrij is van financiële berekeningen.

De heer *de Graaf* vraagt, of aan den heer *Zocher* ook de tekening is getoond door den stedelijken ambtenaar vervaardigd. De heer *de Graaf* kan zich dan begrijpen, dat de heer *Zocher* het plan zeer leelijk heeft gevonden, want in die tekening gelijkt de brug veel op eene brug in eenig fortifikatiewerk.

De Voorz. merkt aan, dat de heer *Zocher* zich niet bepaald tegen het bedoelde ontwerp der brug verklaart, maar tegen elke brug daar ter plaatse aan te brengen, vooral als die de voor de scheepvaart benoedigde hoogte heeft.

De heer *de Graaf* merkt op, dat de brug niet veel hooger behoeft te zijn, dan die over de sloot naast het Suikerhuis.

De heer *Jongeneel* is verwonderd over het afkeurend advies der komm. van fabriekage, daar hij hare laatste verg. niet had bijgewoond; hij zal stemmen voor het voorstel, omdat hij eene brug aldaar noodig acht en hij geenszins van het tegendeel overtuigd is door de argumenten, welke de heer *v. Geuns* aanvoert, en welke, althans wat sommigen betreft, hij het onverklaarbaar acht, dat ze door dat lid worden aangevoerd. De heer *Zocher* is van oordeel, dat de verfraaijing er eenigzins door lijden zou, maar al mogt dit ook in zekere mate te wachten zijn, zoo gelooft Spr. toch, dat dit op den achtergrond gesteld moet worden, als de brug noodig is in het belang der burgerij, en dit gelooft Spr. dat bij den veranderden toestand van de Maliebaan en Nachtegaalsteeg wel degelijk het geval is. In dien omtrek wonen vele ambachtslieden, die met handel en nijzerheid in betrekking staan, en voor dezen geldt toch gewis de regel, dat tijd geld is.

De heer *Pabst* heeft zich eveneens verwonderd over de redenering van den heer *van Geuns*; hij weet wel dat men niet er aan hecht, hoe elders over den raad gedacht wordt, maar hij wenscht toch een oogenblik stil te staan, bij de vraag wat anderen toch moeten denken, als de raad het niet noodig zou achten eene goede passage te maken op een punt waar jaarlijks 200,000 menschen overtrekken. Er bestaat een schuitje, zegt men, maar een schuitje noemt Spr. geene goede passage; en was het waar, dat de brug alleen zou worden gelegd in het belang der bezoekers van Tivoli, zoo gelooft Spr. toch, dat hij dadelijk zijne stem aan het voorstel zou moeten geven, als het getal dier bezoekers zoo groot ware. Het geldt hier echter weêr, wat Spr. in zake van regering altijd laakt, om het dadelijk noodzakelijk en nuttige voor het betere in de toekomst te laten rusten. Het gaat niet aan, de brug, die nuttig en noodig is, niet daar te stellen, omdat men wellicht eens een nieuwen weg naar de Maliebaan zal moeten maken. Spr. is een der grootste voorstanders van een algemeen plan tot uitbreiding der stad, maar zoolang dat niet bestaat, moet men daarom niet nalaten het nuttige en noodzakelijke daar te stellen. De inkomsten der stad, zegt men, zullen door de daarestelling der brug verminderen, de uitgaven vermeederen, maar ook al ware dit het geval, zou Spr. zijne stem aan het voorstel geven, omdat de raad de stad zoo aangenaam mogelijk moet maken; en als het nu, zonder dat het noodzakelijk is om te meten of de afstand tot de Wittevrouwenbrug 400 en tot de Maliebrug 379 schreden is, duidelijk blijkt, dat de inwoners op het bedoelde punt van de eene zijde naar de andere willen gaan, vraagt Spr. of de raad niet verplicht is, daaraan tegemoet te komen. De inkomsten echter behoeven niet te verminderen indien men een 1 cent blijft heffen tot de

brug betaald is; integendeel, Spr. voorziet eene vermeerdering der passage, want de behoefte tot overgang is bewezen. Men voert ook aan dat de elders zou kunnen worden verlangd, dat er gelegd werden, Spr. antwoordt daarop, dat overal eene behoefte zal zijn als blijkt, dat een zoo groot aantal menschen van de passage gebruik maken. Spr. ziet geen reden, om niet voor het voorstel te stemmen; hij heeft echter een bezwaar n.l. wat de heer *Zocher*, de geniale aanlegger van het nieuwe werk, in het midden brengt hij een tekening van de brug, en daarom stelt hij het voorstel te splitsen en ten eerste te beslissen de vraag of er eene brug zal gelegd worden, en ja, dan ten tweede te besluiten, dat de heer *Zocher* geraadpleegd zal worden over de plaatsing anderszins, en dat later door B. en W. een voorstel betreffende de uitvoering zal gedaan worden.

De heer *v. Geuns* is door de argumenten der vorige Sprs. niet overtuigd. De heer *Jongeneel* merkt Spr.'s bezwaren onverklaarbaar genoemd, maar in gebreke gebleven ze te wederleggen. De heer *Pabst* heeft gezegd, dat de brug zou zijn in het belang van den handel; maar Spr. heeft door den heer *de Graaf* hooren aanvoeren, dat het volstrekt niet in bedoeling geweest is, dat er zelfs een kruiwagen over zoude kunnen gaan. Er zou, zegt men, slagersknecht over kunnen gaan. Spr. merkt op, dat een bakkersknecht er niet over zou kunnen gaan, en het is dus slechts één handelaar, die gebruik van zal kunnen maken, even als nu de schuit, en voor dezen, gelijk ook voor het schuitje, acht hij het een gering bezwaar, in de schuit zich te laten overzetten. De vervanging door een brug is dus niet in het algemeen belang. Spr. moet overigens opmerken, dat, indien hij geene heeft, dat Tivoli wellicht zou worden verkocht, zulks alleen bij wijze van veronderstelling heeft gezegd; hij hoort nu voor het eerst dat de heer *de Graaf* als aanstaande koper van het Park wordt genoemd. Spr. erkent ook, dat uit het voorstel blijkt, dat het met de bedoeling is gedaan om de bezoekers van Tivoli boven anderen te bevoorraden en geeft gaarne toe, dat de heer *de Graaf* het algemeen belang op het oog heeft gehad. Spr. heeft alleen gewag gemaakt van de aanleiding tot het voorstel, en gelooft, dat het gevolg zou zijn, dat de brug voornamelijk in het belang dier bezoekers van Sprs. bezwaren komen daarop neer, dat, als de brug wordt daargesteld in het belang van den handel, niet alleen moet zijn voor voetgangers, maar de overtuiging bestaat, dat de overtocht voor voetgangers ongemakkelijk is, men daarin op andere wijze voorzien kan, b. v. door eene tweede schuit, gelijk ook, blykens het door den Voorz. medegedeelde, door den heer *Zocher* is voorgesteld.

De heer *Jongeneel* verklaart verbaasd te staan over de redeneringen van den vorigen Spr. De heer *de Graaf* heeft hij gezegd, tot de Wittevrouwen- en Maliebruggen is zoo kort, dat geene brug daar noodig is; maar Spr. vraagt, waarom dan 150,000 menschen op dat punt overgaan, niettegenstaande daarvoor een halve cent moeten betalen. De heer *v. Geuns* zegt: de brug is niet in het belang van den handel, maar Spr. heeft er reeds op gewezen, dat voor die ambachtslieden, welke in den omtrek wonen, ook tijd geld is. De heer *v. Geuns* merkt ook, dat men om Tivoli de brug niet zal leggen, daar dit pand zoozeer in waarde zal dalen, dat de eigenaar den verlangden prijs er voor zal kunnen bedingen; en nu verklaart Spr., dat de panden in den omtrek door het leggen der brug zoo zullen rijzen, de raad verplicht is, in het belang der belasting-betalende burgerij, daaraan gevolg te geven.

De heer *Ackersdijk* heeft het zeer toegejuicht, dat een der leden iets heeft voorgesteld, tot gunste der ingezetenen, en Spr. is daarvan niet teruggekomen door de aangevoerde bezwaren, omdat hij meent dat het klein gemis voor de stedelijke begrootien ruim zal worden opgewogen door het gemak, dat die brug zal verschaffen. Utrecht breidt zich uit in de Maliebaan of in de Nachtegaalsteeg te wonen is alsof men in de stad woont; nu heeft men het ongemak, dat men, om daar te komen of om het midden der stad te gaan, een omweg moet maken. Wat is natuurlijker, dan, door eene brug te leggen, dat ongemak weg te nemen. Spr. merkt ter ten uiterste ontraden voor het gebruik van de danige brug een halve cent te laten betalen; want eene hinderlijke en ongeschikte belasting, zwaarigheid wordt geopperd, dat de brug alleen zal staan; maar Spr. meent dat die misstand brug reeds heeft plaats hebben als men eene leelijke stad heeft, zulken misstand heeft men in onze stad reeds genoeg nigguldig veroorzaakt; de hoogte welke nu gemeenlijk niet te zijn; de brug welke nu gemeenlijk wordt is ook zoo ver niet boven het water, dat men en bevallig te bouwen, kost niets meer dan de stad te bouwen, en dat dergelijke brug sierlijk en gemakkelijk worde ingerigt, is voor eenen stad als Utrecht zeer aan te bevelen. En als men nu meent, dat behalve het groot gemak dat de brug ingezetenen zal ontstaen, de gebouwen in den omtrek in waarde zullen rijzen, ziet Spr. niet in, hoe men zich tegen de zaak zoude kunnen verklaren. Spr. aarzelt dan ook geen oogenblik om er zijne stem aan te geven.

(Vervolg in de